

K.V. Jagannathan and the Study of Folk Literature Compilation, Classification, Evaluation

கி.வா. ஜகந்நாதனும் நாட்டுப்புற இலக்கிய ஆய்வும்

தொகுத்தல், வகைப்படுத்தல், மதிப்பீடு

¹Mr. Thavam M, ²Dr. V. Usha

¹Research Scholar, Department of Tamil, The Madura College, Madurai - 625011, India

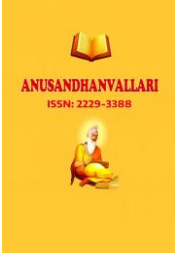
²Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College, Madurai – 625011

Abstract: In the field of Tamil literary studies, the work of K.V. Jagannathan is largely identified only with Sangam literature, devotional literature, and his role as a commentator; his contribution to folklore literary studies has been relatively less subjected to scholarly scrutiny. As an attempt to fill that gap, this article examines his approach to folklore literature from three angles — his compilation method based on direct fieldwork, his classificatory system comprising the threefold criteria of function, theme, and form, and his evaluative approach that granted scholarly dignity to folklore literature. Centering on his compilation volumes including Natodi Ilakkiyam (Nomadic Literature) and Tamilaga Nattuppura Padalgal (Folk Songs of Tamil Nadu), this article brings to light his integrated vision in which he viewed folklore literature and the classical literary tradition as two dimensions of a single continuous heritage. Through this, the article concludes that K.V. Jagannathan can be established as one of the pioneers of Tamil folklore studies.

Key Words : K.V.Jaganathan, Folk, Literature, Songs,

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுத் துறையில் கி.வா. ஜகந்நாதன் அவர்களின் பணி பெரும்பாலும் சங்க இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், உரையாசிரியப் பணி ஆகிய தளங்களில் மட்டுமே அடையாளம் காணப்படுகிறது; அவரது நாட்டுப்புற இலக்கிய ஆய்வுப் பங்களிப்பு ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரை அந்த இடைவெளியை நிரப்பும் முயற்சியாக, அவர் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தை அணுகிய முறையை மூன்று கோணங்களில் ஆராய்கிறது — நேரடி கள ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது தொகுத்தல் முறை, செயல்பாடு-கருப்பொருள்-வடிவம் என மூவகை அளவுகோல்களை உள்ளடக்கிய அவரது வகைப்பாட்டு முறைமை, மற்றும் நாட்டுப்புற இலக்கியத்திற்கு கல்விசார் கண்ணியத்தை வழங்கிய அவரது மதிப்பீட்டு அணுகுமுறை. 'நாடோடி இலக்கியம்', 'தமிழக

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்' உள்ளிட்ட அவரது தொகுப்பு நூல்களை மையமாகக் கொண்டு, நாட்டுப்புற இலக்கியத்தையும் செம்மொழி இலக்கிய மரபையும் ஒரே தொடர்ச்சியான பாரம்பரியத்தின் இரு பரிமாணங்களாக அவர் கண்ட ஒருங்கிணைந்த பார்வையை இக்கட்டுரை வெளிக்கொணர்கிறது. இதன் மூலம், தமிழக நாட்டாரியல் ஆய்வின் முன்னோடிகளுள் ஒருவராக கி.வா. ஜகந்நாதன் நிலைநிறுத்த முடியும் என்பது இக்கட்டுரையின் முடிவாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: கி.வா. ஜகந்நாதன், நாட்டுப்புற இலக்கியம், நாட்டாரியல், தொகுத்தல் முறை, வகைப்பாடு, தமிழ் இலக்கிய மரபு

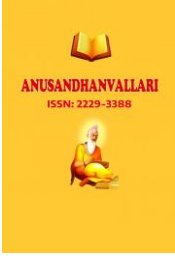
முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுத் துறையில் கி.வா. ஜகந்நாதன் அவர்களின் பணி பெரும்பாலும் சங்க இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், காப்பிய உரையாசிரியப் பணி ஆகிய தளங்களில் மட்டுமே அடையாளம் காணப்படுகிறது. ஆனால் அவரது அறிவார்ந்த ஆர்வம் அத்துடன் நின்றுவிடவில்லை; வாய்மொழி மரபாக பரவலாக இருந்த நாட்டுப்புற இலக்கியத்தையும் அவர் தீவிரமான ஆய்வுப் பொருளாகக் கண்டார். எழுத்துவழி இலக்கியத்திற்கும் வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கும் இடையே அவர் ஒரு பாலமாக செயல்பட்டார் என்பது இந்தக் கட்டுரையின் மையக் கருத்து. நாட்டுப்புறப் பாடல்களை அவர் தொகுத்த முறை, அவற்றை வகைப்படுத்திய அளவுகோல்கள், அவற்றின் இலக்கிய-பண்பாட்டு மதிப்பை அவர் மதிப்பிட்ட விதம் ஆகியவற்றை இக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்கிறது.

நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் மீதான அவரது ஆர்வத்தின் பின்னணி

கி.வா. ஜகந்நாதன் தமிழக கிராமப்புற வாழ்வியலுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தவர். பாரம்பரிய இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் பலர் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தை 'இலக்கியம் அல்லாதது' எனக் கருதி புறக்கணித்த காலகட்டத்தில், அவர் அதனை மாறுபட்ட நோக்கில் அணுகினார். எழுத்து வடிவம் பெறாத, சமூகத்தின் அடித்தள மக்களிடையே வாய்மொழியாகவே கடத்தப்பட்ட பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள் ஆகியவை தமிழ் இலக்கிய மரபின் ஒரு இன்றியமையாத பகுதி என்பதை அவர் உறுதியாக நம்பினார். இந்த நம்பிக்கையே அவரை நாட்டுப்புற இலக்கியத்தைச் சேகரிக்கவும் ஆவணப்படுத்தவும் தூண்டியது.

மேலும், அவரது சங்க இலக்கிய ஆய்வுப் பின்னணி இந்த ஆர்வத்திற்கு ஓர் அறிவார்ந்த அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தது. சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் பல

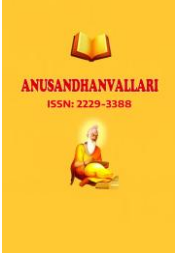
கருப்பொருள்களுக்கும், படிமங்களுக்கும் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் இணையான வடிவங்கள் இருப்பதை அவர் கவனித்தார். இதன் காரணமாக, நாட்டுப்புற இலக்கியத்தை தனியொரு துறையாக அல்லாமல், தமிழ் இலக்கிய மரபின் தொடர்ச்சியான ஓர் அடுக்காகவே அவர் அணுகினார்.

தொகுத்தல் முறை

கி.வா. ஜகந்நாதனின் நாட்டுப்புற இலக்கியத் தொகுப்புப் பணியில் காணப்படும் முதன்மையான பண்பு, நேரடி கள ஆய்வை (field study) அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது என்பதாகும். வெறும் ஏற்கெனவே வெளியான தொகுப்புகளைச் சார்ந்திராமல், கிராமப்புறங்களில் பாடகர்கள், கதை சொல்லிகள், முதியவர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து நேரடியாகக் கேட்டு பதிவு செய்யும் முறையை அவர் கடைப்பிடித்தார்.

இத்தகைய தொகுத்தல் பணியில் அவர் கடைப்பிடித்த சில முக்கியமான நடைமுறைகளை பின்வருமாறு அடையாளம் காணலாம்:

- மூலவரின் (source person) பெயர், ஊர், வயது ஆகிய விவரங்களைப் பதிவு செய்யும் பழக்கம். இது நாட்டுப்புற இலக்கிய ஆய்வுக்கு அறிவியல்பூர்வமான அடித்தளத்தை அளித்தது; ஒரு பாடல் அல்லது கதை எந்த சமூக-புவியியல் சூழலில் இருந்து பெறப்பட்டது என்பதை பிற்கால ஆய்வாளர்கள் அறிந்துகொள்ள இது வழிவகுத்தது.
- பாடலின் மொழி வடிவத்தை மாற்றாமல், பேச்சுவழக்கு உச்சரிப்புகளையும் சொல்லாட்சிகளையும் அப்படியே பதிவு செய்யும் நேர்மை. இது நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் மொழியியல் தன்மையைப் பாதுகாக்க உதவியது; பிற்காலத்தில் பேச்சுவழக்கு ஆய்வாளர்களுக்கும் இது பயனுள்ள மூலமாக அமைந்தது.
- ஒரே பாடலின் பல்வேறு பிராந்திய வேறுபாடுகளை (variants) ஒப்பிட்டு பதிவு செய்யும் முறை. நாட்டுப்புற இலக்கியம் இயல்பிலேயே திரவத் தன்மை கொண்டது; ஒரே கருப்பொருள் பல ஊர்களில் சற்றே மாறுபட்ட வடிவில் பாடப்படுவது இயல்பு. இந்த மாறுபாடுகளை அழிக்காமல் பதிவு செய்ததன் மூலம், நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் உயிர்ப்பான தன்மையை அவர் அறிவார்ந்த ஆவணமாக மாற்றினார்.

இத்தகைய தொகுத்தல் பணியின் நேரடி விளைவாகவே 'நாடோடி இலக்கியம்', 'தமிழக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்' ஆகிய அவரது தொகுப்பு நூல்கள் உருவாயின. இவை வெறும் தொகுப்புகளாக மட்டுமல்லாமல், நாட்டுப்புற இலக்கியத்தை ஓர் அறிவார்ந்த ஆய்வுப் பொருளாக முன்வைக்கும் அடிப்படை நூல்களாகவும் திகழ்கின்றன.

வகைப்படுத்தல் அளவுகோல்கள்

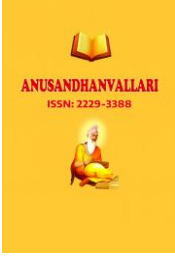
தொகுக்கப்பட்ட பொருளை வெறும் குவியலாக விடாமல், அறிவார்ந்த வகைப்பாட்டு முறைமைக்கு உட்படுத்தியது கி.வா. ஜகந்நாதனின் ஆய்வுப் பணியின் இன்னொரு முக்கியப் பரிமாணம். அவரது வகைப்பாடு பெரும்பாலும் மூன்று அளவுகோல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.

செயல்பாட்டு அடிப்படையிலான வகைப்பாடு: நாட்டுப்புறப் பாடல்களை அவை பாடப்படும் சூழல் அல்லது செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் பிரித்தார் — உழவுப் பாடல்கள், திருமணப் பாடல்கள், தாலாட்டுப் பாடல்கள், ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என வகைப்படுத்தும் முறை. இது நாட்டுப்புற இலக்கியத்தை வெறும் மொழி நடைக்கூறாக அல்லாமல், வாழ்வியலுடன் பின்னிப் பிணைந்த ஒரு உயிரோட்டமான வடிவமாகப் புரிந்துகொள்ள உதவியது.

கருப்பொருள் அடிப்படையிலான வகைப்பாடு: அன்பு, பிரிவு, வீரம், தெய்வ பக்தி, நகைச்சுவை போன்ற கருப்பொருள்களின் அடிப்படையிலும் அவர் பாடல்களை வகைப்படுத்தினார். இந்த அணுகுமுறை, சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் அகம்-புறம் வகைப்பாட்டு மரபுடன் ஒரு அறிவார்ந்த தொடர்பை ஏற்படுத்தியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது; நாட்டுப்புற இலக்கியத்தையும் செம்மொழி இலக்கிய மரபையும் ஒரே அறிவார்ந்த சட்டகத்திற்குள் வைத்து அவர் பார்த்தார் எனலாம்.

வடிவ அடிப்படையிலான வகைப்பாடு: பாடல், கதை, பழமொழி, விடுகதை என இலக்கிய வடிவத்தின் அடிப்படையிலும் அவர் பொருளை பிரித்தார். இந்த மூலவகை வகைப்பாட்டு முறைமையும் ஒன்றோடொன்று மேற்பொருந்தி, ஒரு பன்முகத் தன்மை கொண்ட ஆய்வுக் கட்டமைப்பை உருவாக்கியது; இதன் மூலம் ஒரு பாடலை பல கோணங்களில் இருந்து ஆராயும் வாய்ப்பு ஆய்வாளர்களுக்குக் கிடைத்தது.

இந்த வகைப்பாட்டு முறைமைக்கு நேரடி எடுத்துக்காட்டுகளாக அவரது 'திருமணப்பாடல்கள்', 'தெய்வப்பாடல்கள்', 'தமிழகத்துப் பழமொழிகள்', 'ஏற்றப் பாடல்களும் தொழிற் பாடல்களும்' ஆகிய தனித் தொகுப்பு நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். ஒவ்வொரு நூலும்

ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டு அல்லது வடிவப் பிரிவை மையமாகக் கொண்டு, அந்தப் பிரிவுக்குள் இருக்கும் பன்முகத் தன்மையை விரிவாக ஆவணப்படுத்துகிறது.

மதிப்பீட்டு அணுகுமுறை

தொகுத்தல், வகைப்படுத்தல் ஆகியவற்றுக்கு அப்பால், நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் இலக்கியத் தரத்தையும் பண்பாட்டு மதிப்பையும் மதிப்பிடும் பணியிலும் கி.வா. ஜகந்நாதன் ஈடுபட்டார். இங்கு அவரது அணுகுமுறையின் தனித்தன்மை என்னவென்றால், 'செம்மொழி இலக்கியம் உயர்ந்தது, நாட்டுப்புற இலக்கியம் தாழ்ந்தது' என்ற அக்கால மேலாதிக்க எண்ணக்கருவை அவர் ஏற்கவில்லை.

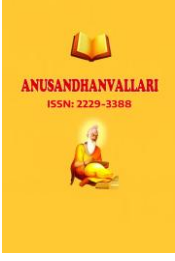
மாறாக, நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் காணப்படும் இயல்பான உணர்வு வெளிப்பாடு, நேரடியான படிமக் கையாள்கை, வாழ்க்கை அனுபவத்தின் நேர்மையான பிரதிபலிப்பு ஆகியவற்றை அவர் தனித்துவமான இலக்கியப் பண்புகளாக அடையாளம் கண்டார். ஒரு தாலாட்டுப் பாடலில் தாயின் பாசம் வெளிப்படும் விதம், இலக்கண விதிகளுக்கு கட்டுப்படாத ஆனால் உணர்வுபூர்வமாக முழுமையான கவிதை மொழியை உருவாக்குகிறது என்பதை அவர் வலியுறுத்தினார்.

அதே சமயம், நாட்டுப்புற இலக்கியத்தை ஆய்வு செய்யும்போது ஒரு அறிவியல்பூர்வமான விமர்சன கண்ணோட்டத்தையும் அவர் கைவிடவில்லை. அனைத்து நாட்டுப்புறப் படைப்புகளையும் சமமாக உயர்வாகக் கருதாமல், மொழி நயம், கருத்தாழம், கட்டமைப்பு நேர்த்தி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒப்பீட்டு மதிப்பீட்டையும் அவர் மேற்கொண்டார். இதன் மூலம் நாட்டுப்புற இலக்கிய ஆய்வுக்கு ஒரு கல்விசார் கண்ணியத்தை அவர் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்.

செம்மொழி இலக்கிய நீரோட்டத்துடன் இணைப்பு

கி.வா. ஜகந்நாதனின் நாட்டுப்புற இலக்கிய ஆய்வுப் பணியின் மிக முக்கியமான பங்களிப்பு, அதனை தனித்த, தனிமைப்படுத்தப்பட்ட ஆய்வுத் துறையாக விடாமல், தமிழ் இலக்கியத்தின் பரந்த நீரோட்டத்துடன் இணைத்தது ஆகும். சங்க இலக்கியத்தின் தொல்காப்பியம் வகுத்த அகம்-புற வகைப்பாட்டு மரபுக்கும், நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் கருப்பொருள் வகைப்பாட்டுக்கும் இடையே அவர் காணும் தொடர்புகள் இதற்குச் சான்றாகும்.

மேலும், அவரது பிற்கால உரையாசிரியப் பணியிலும் பக்தி இலக்கிய விளக்கங்களிலும் நாட்டுப்புற மொழிநடையின் எளிமையும் நேரடித்தன்மையும் தாக்கம் செலுத்தியிருப்பதை

அவதானிக்க முடிகிறது. சிக்கலான உரைநடையை விட்டு, பொதுமக்களுக்கு எளிதில் புரியும் மொழிநடையில் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தை விளக்கும் அவரது பாணி, நாட்டுப்புற இலக்கியத்துடனான நீண்டகால நெருக்கத்தின் விளைவாகவே அமைந்திருக்கக்கூடும் என்பது ஆய்வுக்குரிய ஒரு கருதுகோளாகும்.

முடிவுரை

கி.வா. ஜகந்நாதனின் நாட்டுப்புற இலக்கிய ஆய்வுப் பணி, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் எழுத்துவழி மரபிற்கும் வாய்மொழி மரபிற்கும் இடையேயான இடைவெளியைக் குறைக்கும் ஒரு முக்கியமான முயற்சியாகக் கருதத்தக்கது. நேரடி கள ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட அவரது தொகுத்தல் முறை, செயல்பாடு-கருப்பொருள்-வடிவம் என மூவகை அளவுகோள்களை உள்ளடக்கிய அவரது வகைப்பாட்டு முறைமை, மற்றும் நாட்டுப்புற இலக்கியத்திற்கு கல்விசார் கண்ணியத்தை வழங்கிய அவரது மதிப்பீட்டு அணுகுமுறை ஆகியவை அவரை தமிழ் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வின் முன்னோடிகளுள் ஒருவராக நிலைநிறுத்துகின்றன. மேலும், நாட்டுப்புற இலக்கியத்தையும் செம்மொழி இலக்கியத்தையும் ஒரே தொடர்ச்சியான மரபின் இரு பரிமாணங்களாகப் பார்த்த அவரது ஒருங்கிணைந்த பார்வை, இன்றைய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுக்கும் வழிகாட்டியாக அமைகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. கி.வா. ஜகந்நாதன், நாடோடி இலக்கியம், அமுதநிலையம் லிமிடெட், சென்னை, 1967.
2. கி.வா. ஜகந்நாதன், மலையருவி, தஞ்சை சரசுவதி மஹால் வெளியீடு, 1958.
3. கி.வா. ஜகந்நாதன், ஏற்றப் பாட்டுக்கள், அமுதநிலையம் லிமிடெட், சென்னை, 1983.
4. கி.வா. ஜகந்நாதன், பல்வகைப் பாடல்கள், அமுதநிலையம் லிமிடெட், சென்னை, 1984.
5. கி.வா. ஜகந்நாதன், தெய்வப்பாடல்கள், அமுதநிலையம் லிமிடெட், சென்னை, 1983.
6. கி.வா. ஜகந்நாதன், தமிழ்ப் பழமொழிகள், ஜெனரல் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை, 2001.